

33 doporučení o otcovství a rodičovství z mužského kruhu

My jsme ti, kteří dětem představují dospělost, ukazujeme jim co je čeká. Jsme jim těmi, kdo zastupují životní fázi, do které by se mohli děti dokonce těšit, mnohokrát tomu tak ale není. Děti často vidí dospělost jako nudnou a otravnou a těžkou; jak mají chtít dospět?

Toužit dospívat?

Těšit se připravovat se na dospělost?

Když neumíme vykresat v našem životě jiskry a ohně naděje a lásky a krásy a svobody a zodpovědnosti, většinu dětství věnujeme vzdělávání dětí, tedy intelektuální, sociální přípravě dětí na dospělost?

Jestliže školy a školky připravují na budoucí povolání, dávají intelektuální rozhled a schopnosti, pak úkolem rodiny je být přípravou na budoucí život. Předávání postojů, chování, filozofie života, zvládání krizí a výzev, partnerství, rodičovství, zdraví, spirituality, vztahu ke smrti, přátelství a mnoho dalšího leží na bedrech rodičů a dalších příbuzných.

Být dítětem, chtěli byste žít život jaký žijete vy dnes? Kdybyste se stali znovu dítětem a podívali se na svůj život očima 7letého vás? Co byste si řekli?

Berte prosím tyto principy jako inspiraci, ne zákony, přes které nejede vlak. Slova jsou dobrý sluha a zlý pán. Není snadné vyjádřit slovy vše tak, aby to bylo správně pochopeno. Zastavte se a vytvořte si svůj vlastní seznam principů, které máte či chcete mít ve vašem otcovství a reflektujte je. Jednou za čas si udělejte chvíli pro sebe a upřímně reflektujte, jak se vám daří své principy žít.

Tady je 33 doporučení, která vycházejí z vlastní zkušenosti mnoha mužů, kteří se hlouběji zamýšleli nad svým otcovstvím a rodičovstvím. Jsou to principy, o které usilují, aby byli v mém otcovském životě živoucí.

1. Být přítomní v životě našich dětí, dát jim prioritu ve svém čase a to bez kompromisů. Jejich dětství se už nebude opakovat, naši nepřítomnost nejde vrátit.
2. Projevovat dětem vděčnost a nebrat děti jako samozřejmost.
3. Držet slovo vůči dětem, a když není možné dodržet slovo, vysvětlit proč to tak je.
4. Projevovat laskavou, ale taky pevnou lásku, jasné ano a jasné ne.
5. Dovolit si říct nevím.
6. Dovolit si projevit slabost a emoce a převzít zodpovědnost za své emoce a jejich následky.
7. Omluvit se dětem, pokud něco evidentně posereme a má to na ně vliv.
8. Rozpoznávat a reflektovat škodlivé vlivy života a vysvětlovat dětem jejich následky.
9. Jít příkladem skrze konání a jednání. Oni vidí, vnímají, cítí, sají náš způsob prožívání života, náš odkaz pokračuje v nich.

10. Dovolit dětem být přirozeně duchovními a naslouchat jim srdcem.

11. Povzbudit je v tom, aby aktivně čelili hlouposti a nespravedlnosti ostatních. A při tom za našimi dětmi stát.

12. Podněcovat jejich „hýbání,, lezení po stromech, skákat, kreslit, zpívat, chodit do rizika a důvěřovat jim, když jsou na hranici rizika. Stavět radostné hýbání se nad sport a nutkavé soutěžení.

13. Svoje nenaplněné ambice ze svého zpackaného života neprojekovat na své děti a smířit se se svým příběhem.

14. Držet pro děti prostor k jejich růstu, projevu, hře, nudění se, být více otcem-facilitátorem (umožňovačem) a být méně otcem-železným vůdcem.

15. Mít odvahu děti postupně „zatěžovat“ svobodou a zodpovědností.
Důvěřovat dětem, že můžou dělat kiksý a učit se z nich.

16. Podporovat v nich zdravou suverenitu, prosazení se, férovost, sebeobranu, asertivitu a spolupráci.

17. Reflektovat jejich přednosti, individualitu, pomoci jim držet si zdravý odstup od mainstreamu a spoléhat se na jejich vlastní zdravý rozum.

18. Častěji než rady pokládat otázky. Co si myslíš ty? Jak bys to rozhodnul ty? Co je správně podle tebe?

19. Před nikým se neohýbat a před nikým se nepovyšovat, a to včetně tzv. autorit. Učit je ctít autority, pokud to dává smysl, nebýt servilní k autoritám jenom proto, že jsou v rolích autorit.

20. Učit je humoru a odstupu od sebe samých, zasmát se sobě samým.

21. Vysvětlit jim skutečný smysl slova “úspěch” v celistvém pojetí života, nejen na závodní dráze supermarketu a honbou za penězi.

22. Předat jim zákon “uspěj nebo se uč” – prohry neexistují. Buď uspěješ a ty víš, kdy uspěješ, anebo se musíš učit, poučit, trénovat a znovu to zkusit. Pokud něco chceš, jdi za tím a nepřipouštěj si žádné prohry, jenom úspěchy a učení, úspěchy a učení.

23. Předat jim svou spiritualitu, ale nenutit je následovat ji. Teď jdeš se mnou, tohle je moje spiritualita. Jednoho dne následuj svou cestu, své srdce.

24. Otevřeně řešit konflikty a ukázat jim, že konflikty k životu patří a že nejsou nic špatného, ale užitečného.

25. Jejich matce projevovat respekt a nikdy o ní nehovořit před dětmi špatně, i kdyby tak ona hovořila o nás.

26. Ukázat jim že život je hezká událost, že život může být krásný a barevný a kreativní, nejen tvrdá práce.

27. Své problémy a diskuze o důležitých záležitostech s partnerkou řešit mimo dětské uši, pokud se děti pletou do diskuzí dospělých, utnout je a říct jim, že to není jejich věc. Zároveň utnout sebe, když začnu před dětmi řešit něco, co patří dospělým. Dětská duše by byla poté zatížena tím co slyšela a co jí nepříslušelo.

28. Držet časovou integritu. Řekneš-li budu tam, buď tam. Pokud to je třeba změnit, je třeba dobře to vysvětlit.

29. Usilovat o dobrý příklad ve vztahu k opačnému pohlaví, dávat prioritu lásce, vysvětlit smysl partnerství, manželství.

30. Mít plnou zodpovědnost za své prožívání a nikdy děti nevinit ze svých pocitů ani ze svého stavu. Děti nemohou za naši nízkou schopnost zvládat svou frustraci z jejich chování. Výchova neznamena vinit děti, dávat jim pocítit, že jsou zátěž, těžkost. Co jim tímto dáváme do života za poselství?

31. Být obezřetný ve vyjadřování tzv. pravd o životě a životních záležitostech, jako například: peníze jsou..., život je těžkej, všechny ženy jsou mrchy, všichni muži jsou hajzli, atd. atd. Ano, někdy to tak můžeme prožívat, ale to neznamena, že tomu tak je vždy a všude a za všech okolností a všech časech. Dětská mysl je velmi loajální v přijímání takových pravd o životě. Takže velmi obezřetně.

32. Dohodnout společně pravidla ohledně počítačů, telefonů, internetu, uklízení, školy a průběžně ta pravidla společně reflektovat, jestli fungují a dávají smysl.

33. Když si nevím rady, ptát se otázkou “Co by udělala láska?”

Zdenek Weber